

[Heising.]

man får ind. Der kommer givetvis et provenutab; det samlede provenutab er f. eks. for Københavns kommune beregnet til 1,7 mill. kr., men det er oplagt, at der heroverfor står en vis besparelse i administrationsomkostninger — selvfølgelig uden at man tør sige, at de to ting ophæver hinanden. Vi ved imidlertid, at der i en række tilfælde for de mindste skatter, der er på-lignet, vil være tale om en direkte besparelse. Ganske vist skal selvangivelserne fra disse borgere naturligvis gennemgås og kontrolleres, men for så vidt de derefter udgår af den kommunale ligning, spares administrationen for de trin, der ligger efter gennemgangen af selvangivelserne. Derfor kan vi med sikkerhed sige, at talen om besparelse i administrationsudgifterne ikke er mundsvejr, men at der ligger en realitet bagved, selvom vi ikke tør regne med, at de to ting, taget over en bank, ophæver hinanden.

Det er for hovedstadskommunernes vedkommende et ganske væsentligt antal skatteydere, der vil blive omfattet af lovforslaget — eller rettere: for hvem lovforslaget vil få virkninger. Ministeren har i sin fremsættelsestale nævnt tallene ca. 50 000, ca. 9 000 og ca. 5 000 for henholdsvis Københavns kommune, Frederiksberg kommune og Gentofte kommune. Jeg kan i denne forbindelse nævne, at for Københavns kommunes vedkommende skønner skattevæsenet, at ca. halvdelen heraf, altså ca. 25 000 personer, er rentemodtagere, og har man bare en lille smule kendskab til befolkningens forhold, kan man regne ud, at den anden del udgøres af lærlinge i de første uddannelsesår og af nogle, der gennemgår andre former for uddannelse o. s. v. Jeg er indforstået med, at det, når man skal bedømme virkningerne af det fremsatte lovforslag, kan være ønskeligt at få nærmere belyst, hvilke kategorier af borgere det fortrinsvis drejer sig om.

Jeg kan på socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget og tilsige vor medvirken til dets hurtige gennemførelse, men vi er naturligvis villige til også at medvirke til en udvalgsbehandling af lovforslaget.

Paabøl: I det foreliggende lovforslag foreslås den skattefrie indtægtsgrænse forhøjet

til 1 500 kr., og samtidig finder der en lempelse sted i skatteskalaen for indtægter under 4 000 kr. Det er rimeligt, at skatteskalaen med passende mellemrum under de skiftende konjukturer tages op til justering; men begrundelsen for dette lovforslag er ifølge bemærkningerne ikke en sådan justering, idet det af bemærkningerne fremgår, at baggrunden for det er den ændring i kommuneskatteloven, der fandt sted i december måned. Den højtærede finansminister har i dag oplyst, at det også er hensigten at foretage en justering, men i den forbindelse må man have i erindring, at skatteskalaen senest er ændret i 1947 — der er altså kun forløbet et kortere åremål siden da.

I bemærkningerne til lovforslaget oplyses det, at alene i Københavns kommune vil 50 000 skatteydere udgå af den kommunale beskatning, og det skulle svare til 12—13 pct. af samtlige skatteydere i kommunen. Den økonomiske rækkevidde af forslaget er ikke nærmere oplyst, men det er udtalt her i dag, at det skulle dreje sig om et direkte indtægtstab for Københavns kommune på, såvidt jeg forstod, 1,7 mill. kr. (*Finansministeren* [Kampmann]: 1,3 mill. kr.!) . . . 1,3 mill. kr. Man må så naturligvis herfra trække de besparelser, som forslaget kan tænkes at afstedkomme gennem den lettelse for administrationen, som det naturligvis er at slippe af med 50 000 skatteydere. Denne besparelse må man imidlertid efter de udtalelser, som skattedirektør Christophersen fornylig har fremsat i dagspressen, ikke overvurdere.

For mig er det afgørende ikke, hvilken direkte økonomisk rækkevidde forslaget vil få. Mine betænkeligheder ved forslaget er i højere grad af principiel art, idet jeg mener, at det ikke er uden betænkelighed at fritage store grupper af borgere for skatte-svarelse. Det er af betydning, at alle bidrage efter evne til betaling af de offentlige udgifter, selvom dette bidrag for de mindste indtægters vedkommende naturligvis bliver af meget beskedent omfang og ofte måske nærmest kun af symbolsk betydning.

Vi må gøre befolkningen klart, at jo flere opgaver det offentlige tager op, jo større indhug vil skatten gøre i borgernes indtægter, og jo dybere må skatten nødvendigvis skære ned også i de laveste indtægts-